

РЕШЕНИЕ

№ 1660

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 26.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11282** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК във вр чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по жалба на д-р Ф. П. Х., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 03-РД/5158 от 01.11.2023 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което му е отказан достъп до обществена информация по негово заявление с вх. № 06-2-001-6500/25#1 от 23.10.2023г.

В жалбата се сочи, че до ответника е било подадено заявление за достъп до обществена информация, по което той постановил незаконосъобразен отказ и моли съда да го отмени като задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ оспорва жалбата като неоснователна, а обжалваното решение счита за законосъобразно и издадено в съответствие с действащия материален закон. Претендира присъждане на съдебни разноски – юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв.

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представената пред него административна преписка, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния за това 14-дневен срок по чл.139, ал.1 от АПК във вр чл.40 от ЗДОИ от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна, поради следното:

Между страните не се спори, а и от приетата по делото административна преписка се установява, че жалбоподателят е подал до Министерство на земеделието и храните заявление с вх. № 06-2-001-6500/25#1 от 23.10.2023г за предоставяне достъп до обществена информация. В него е посочил, че е съсобственик на поземлен имот с идентификатор 32915.67.583, находящ се в [населено място], общ. С., обл. С., одобрен със Заповед № РД-18-54/25,08,2009г. на изпълнителния директор на Агенция по кадастъра, за който имот е установил, че са предоставяни субсидии на дугия съсобственик М. П. Х., без той да знае и да е давал съгласие, поради което иска да му бъде предоставена следната информация:

копия от договорите за наем на поземления имот или на части от него, за която са изплащани субсидии през последните 10 години;

копия от документите, свързани с изплащането на-евросубсидии за имота през последните 10 години;

копия от документите, които са постъпили за стартиране на всяка една от процедурите през последните 10 години (молби, декларации, данни за собствениците и др.);

информация на кого и на каква банкова сметка са извършвани всяко едно от плащанията през последните 10 години;

изрична информация дали е получавано съгласие за отдаването на имота под аренда през последните 10 години от съсобствениците Ф., М. и В. Хитови и ако да, под каква форма и съответно копия на документите.

Ответникът е отказал предоставяне на информация с обжалваното решение с мотив, че с предходно заявление вх.№ 06-2-001-6500/25 от 10.10.2023г. заявителят е поискал същата информация по реда на ЗДОИ. Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ се е произнесъл с решение № 03-РД/4912 от 16.10.2023г., с което е отказал предоставянето на информацията и е съобщено на електронен адрес. От това първоначално произнасяне по заявлението вх.№ 06-2-001-6500/25 от 10.10.2023г. не били изминали 6 месеца и на това основание в съответствие с чл.37, ал. 1, т.3 от ЗДОИ е постановен обжалвания отказ.

Отказът се счита от Х. за незаконосъобразен и нецелесъобразен, като противоречащ на материалноправните разпоредби и постановен при допуснато нарушение на административнопроизводствените правила. Той посочва, че от електронната страница на ДФ „Земеделие“ узнал, че се изплаща субсидия на земя, дадена под аренда и представляваща част от съсобствения му поземлен имот с идентификатор 32915.67.583 в [населено място], общ. С., без той да е давал съгласие или да е бил уведомен. В тази връзка на 10.10.2023г той подал заявление до ДФ „Земеделие“ за достъп до обществена информация във връзка със съсобствения му имот. С решение № 03-РД/4912 от 16.10.2023 г. му било отказано да му бъде предоставена исканата информация, която не представлявала обществена информация, а и по реда на ЗДОИ жалбоподателят не можел да търси документи, които имали отношение към негова имотна претенция към друг съсобственик.

Жалбоподателят уточнява, че след като получил преждепосочения отказ, на 23.10.2023г подал ново искане за предоставяне на същата информация, но на друго основание - в качеството му на съсобственик на имота. Това обстоятелство било пропуснато да бъде обсъдено от ответника, който отказал с единствения аргумент, че не са изминали 6 месеца от предходното негово решение № 03-РД/4912 от 16.10.2023 г., съгласно чл.28, ал.2 и чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ. По този начин били приложени

неправилно разпоредбите на ЗДОИ, а освен това правото на информация на гражданите, която представлява за тях законен интерес, от държавни органи или учреждения било закрепено и в разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Република България.

По делото ответникът изразява становище, че решението му е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, без съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с действащия материален закон. Не оспорва развитата се фактология между страните, описана в жалбата – наличието на предходно заявление по ЗДОИ, с искана идентична информация, по което е постановен отказ, който като необжалван се ползвал със съответния стабилитет; неоснователни били заявените жалбата доводи, че Х. имал законни интереси като съсобственик на недвижимия имот, за което представял и доказателства; с процесното решение бил постановен отказ единствено на процедурно основание - чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ, тъй като не са изтекли 6 месеца от искането на същата тази информация със заявлението от 10.10.2023г. Ответникът посочва, че спорният въпрос между страните е дали е изтекъл шестмесечния срок между входирането на първото и второто заявление за достъп до обществена информация - първото заявление било от 10.10.2023г, а второто - на 23.10.2023г., т.е. с разлика от 13 дни. По двете заявления ответникът бил длъжен да се произнесе с решение и такива били издадени, а търсените информация и документи не представляват обществена информация, посредством която той би могъл да формира собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Ако жалбоподателят искал защита на свои интереси можел да защити посредством други, предвидени от закона способи.

Няма спор по фактите по искане на обществена информация и произнасянето на ответника като задължен субект по ЗДОИ, което е при неправилно приложение на материалния закон и оплакването на жалбоподателя в този смисъл е основателно. Текстът на чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ е повече от ясен и се отнася за хипотези, в които исканата от дадено лице информация вече му е била предоставена, в един предходен момент. Тогава има правно значение и следва да се държи сметка за срока от 6 месеца, но същият е без значение щим информацията не е предоставена. Приложението на разпоредбата не касае произнасянето на задължения субект, какъвто текст в нея не е разписан. По делото няма спор, а това се установява и от приложената по делото административна преписка, че търсената от жалбоподателя информация не му е била предоставена по негово предходно заявление, напротив по същото е постановен изричен отказ да му се предостави. При това положение чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ е неприложим и ответникът е длъжал произнасяне по заявлението, а като не го е сторил е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен – отменително основание по чл.146, т.6 от АПК.

За пълнота на изложението съдът следва да посочи, че при постановения отказ за предоставяне на обществена информация ответникът правилно е очертал правната й природа, а и като има предвид, че жалбоподателят иска информация по разходване на публичен ресурс – субсии, които имат пряка връзка именно с негови права, то е очевидна връзката между информацията и мнението, което той ще си състави за управлението на тези ресурси, т.е. за дейността на органа. В този смисъл е и многобройната и трайна практика и на съдилищата и на СЕС, особено що се отнася до въпроси по управлението на публични парични средства, за които като правило се

приема и наличие на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 във вр т.5 от ДР на ЗДОИ. Дали между жалбоподателя и трето лице съществува имуществен или друг спор и възможностите, по които той може да се разреши, са все факти, които са извън приложното поле на разпоредбите по ЗДОИ, от които ответникът черпи компетентността си и които определят дължимия от него обем на произнасяне, като задължен субект по същия закон.

Ето защо обжалваното решение следва да бъде отменено и преписката се върне на административния орган за произнасяне, съобразно дадените от съда указания.

С оглед изхода на спора, жалбоподателят има право на съдебни разноски, каквито той не претендира и поради това съдът не дължи произнасяне по тях.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 03-РД/5158 от 01.11.2023 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което е отказан достъп до обществена информация на д-р Ф. П. Х., ЕГН [ЕГН] от [населено място] по негово заявление с вх. № 06-2-001-6500/25#1 от 23.10.2023г.

ВРЪЩА преписката по заявление с вх. № 06-2-001-6500/25#1 от 23.10.2023г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на съда, в 14-дневен срок от постъпването ѝ пред него.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: